

Regjeringen derefter bad om en Bevilling paa et Par Tusind Kroner paa Finantsloven til at bearbejde det Materiale, som den havde indsamlet fra hele Landet for at kunne benytte det som Grundlag for et Lovforslags Udarbejdelse, men hvad skete der saa med den Bevilling, som var et nødvendigt Grundlag for Lovforslagets videre Fremme? Den blev nægtet i det andet Thing paa Finantsloven. Man nægtede den Bevilling, som var absolut nødvendig til at fremme Lovgivningsarbejdet ved at skaffe den fornødne Forberedelse til Veie, og derfor, naar vi i den siden forløbne Mærke ikke have kunnet gjøre Noget som helst for at fremme denne saa betydningsfulde Reform, naar den er standsat og slaaet ihjel, saa er Mærket ikke at søge hos os, men hos dem, der have nægtet den Bevilling, som var nødvendig til Sagens videre Fremme. Naar man nu graver denne gamle Historie op af den Grav, hvori man selv har nedstøvet den, naar man nu i Anledning af dette Lovforslag minder om, at der er en anden paatrængende Reform, saa vil jeg dertil sige: Det kan være rart nok, at vi ere blevene af med Visnepolitikken, men det forekommer mig, at vi her have en stærk Anledning af den Politik, som, naar Alt kommer til Alt, turde være ligesaa slem, nemlig Møllestenspolitikken. — Hvad angaar de enkelte Ændringer, der kan være Tale om, saa vil jeg dertil sige, at naar man ikke finder sig fornøjet med Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse, kan man jo stille Ændringsforslag. Jeg vil til det Yderste stemme for, at dette Lovforslag, der gaar ud paa at fuldbyrde en absolut paatrængende Reform, fremmes saa hurtigt, som det er muligt, for at vi kunne komme Kommunen til Hjælp paa et Punkt, hvor den absolut trænger dertil, og som jeg antager, vi dog maatte kunne enes om, da dette jo, som det er blevet sagt, er et fuldstændigt politisk Spørgsmaal.

Madsen: Ja, dersom jeg nu vilde fordybe mig i en Diskussion med det ærede Medlem om den bekjendte Monradste Skatte-lov, vilde det ærede Medlem ganske vist have Ret til at sige, at jeg blandede uvedkommende Ting ind i Forhandlingerne. Dersom jeg nu vilde diskutere med det ærede Medlem, om det nævnte Lovforslag var „uforberejt, uoplyst o. s. v.“, som han udtalte, saa tror jeg, at en saadan Bemærkning kunde være rigtig, men jeg mener ikke, at det er denne Sag uvedkommende, at jeg her taler om den Entemighed, som den Gang gav sig tilkjende med Hensyn til Trangen til Reformen

paa det kommunale Beskatningsvæsens Omraade, og sammenholder dette med det foreliggende Lovforslag og ved Siden deraf udtaler, at denne Trængsel endnu er til Stede. Jeg mener ikke, det er denne Sag uvedkommende, at jeg minder om, at der ikke blot i Kjøbenhavn er Trængsel til en Forandring med Hensyn til Vigningen af de kommunale Skatter, men at der ogsaa for hele Landet er en saadan Trængsel til Stede. Det ærede Medlem omtalte en Bevilling paa 2000 Kr., som man havde sat ind paa Finantsloven for at faae denne Reform forberedt. Den Sag kjen-der jeg nok, men jeg har lidt vanskeligt ved at forstaa, at den høie Regjering ikke skal kunne forberede sine Lovforslag om vigtige Reformen, uden at det skal være nødvendigt at give særlige Bevillinger dertil. Jeg tror, at man i alt Fald i de senere Aar næppe har havt saa overdrevent travlt med at forberede Reformforslag, at man nok kunde have forberedt en saadan Reform uden at forlange en særlig Bevilling dertil.

Kajser: Til Trods for enkelte Bemærkninger af det ærede Medlem fremgaar det dog af det af ham holdte Foredrag, at han erkjender, at denne Lov er paatrængende, og at han derfor heller ikke ønsker at modsætte sig den. De Indvendinger, han gjorde, vedkom jo dels en anden Lov og dels noget Andet, end hvad der er Gjenstand for denne Lov. Denne Lov giver sig jo ikke ud for at ville forandre Noget som helst i Principet for Loven af 19de Febr. 1861, men den er kun et Supplement, hvorved denne Lov bliver i Stand til at virke paa en lettere og bedre Maade. De Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde mod den, vedkom netop Principet i Loven af 1861, men det er jo ikke det, som her skal forandres. Naar det ærede Medlem savner, at Maximumsprocenten tre ikke er foreslaaet forandret her, vil han lægge Mærke til, at dette vilde være en virkelig Principforandring, som vilde medføre Forandringer i andre Henseender, dersom man optog det, og denne Forandring vilde ikke ene kunne gjenføres. Naar det ærede Medlem mod § 4 har gjort den Bemærkning, at han ikke vil kunne stemme for den, som den er, idet man kun under visse Omstændigheder vil kunne forlange, at der skal tages Hensyn til de huslige Forhold, Gjæld, Børneantal o. s. v. for at faae Nedsættelse, maa det ærede Medlem erindre, at Loven af 19de Februar 1861 er en Indkomstskatlov og ikke en Lov, der handler om Skat paa Formue og Leilighed, og netop det, at det er en Indkomstskatlov, gjør, at man kun ganske ind-